

Ved transport af dyr til slagterierne er det erfaringen, at transportreglerne i alt for mange tilfælde ikke overholdes.

Derfor må kontrollen skærpes og indberetning ske, hver gang transportbestemmelserne ikke er overholdt.

Slagteridrylægens afhængighed af slagteriet må elimineres, og det må fremover være Veterinærdirektoratets drylæger, der står for kontrollen af slagtedyrene ved modtagelsen, ved transporten og under hele slagteprocessen i øvrigt.

Der må også laves regler, der forhindrer, at svin, der ikke har gået sammen i besætningen, bringes sammen under transport eller på slagteri.

Ud over bestemmelser om transport af dyr kan der være behov for at fastsætte regler om behandling af dyr i anden særlig retning. I medfør af denne bestemmelse i den gældende lov er således blandt andet udfærdiget bekendtgørelse nr. 366 af 28. maj 1986 om anbringelse af levende dyr i forretningslokaler. I medfør af § 16 er der endvidere fastsat regler om brug af Halsbånd ved dressur af hunde, om handel med hunde, om afhorning af dyr og om indfangning og aflivning af herreløse katte. I dette forslag findes imidlertid i §§ 8 og 11 bemyndigelser for ministeren på disse områder.

Der kan endvidere fastsættes regler om beskyttelse af dyr. Der tænkes herved særlig på regler om brug af vildtskræmmere i forbindelse med markarbejde. Der bør hurtigst muligt tages initiativ til gennem forskning at udvikle nye, praktisk anvendelige redskaber til at sikre dyr, der opholder sig i markerne. Så snart disse findes, bør brugen af dem gøres obligatorisk. Problemer med dyr, der kommer i vejen for redskaber, findes dog også inden for andre områder, især fly- og togdrift.

Bestemmelsen åbner mulighed for, at der kan fastsættes regler om behandling af dyr i bestemte relationer. Bestemmelsen giver dog ikke mulighed for en mere generel regelfastsættelse om behandlingen af dyr i enhver henseende. Justitsministeren kan blandt andet som anført under bemærkningerne til § 2 fastsætte regler om anvendelse af hjælpestoffer. Nedenfor er i øvrigt anført eksempler på områder, som tænkes reguleret af bestemmelsen.

Fra dyreværnsforeningernes side har man fundet, at der er behov for særlige regler om pasning og i øvrigt enhver behandling af heste. Man finder således, at der blandt andet er behov for regler om skoning, om brug af pisk, om tilladelse til og vilkår for kaperkørsel og udlejning af heste og om mærkning af heste. Særlig for så vidt angår heste, der anvendes til konkurrencebrug, er der behov for regler om, at hestens ydelser ikke må være opnået under nogen form for

medikamentel påvirkning eller anden sygdomsbehandling. Denne bestemmelse åbner mulighed for at fastsætte regler herom.

Behandlingen af fisk i forbindelse med såvel erhvervs- som lystfiskeri er omfattet af §§ 1-2. Tilsvarende gælder for dambrug og akvariefisk. Der er dog behov for en yderligere regulering af dette område.

Der findes særlige områder, hvor der er behov for regulering. Det drejer sig for eksempel om ål, der slimmes af i salpeter i levende tilstand, udsmidning af levende krabber, efter at kløerne er fjernet, og brug af levende fisk som agn. Disse forhold er omfattet af § 1 i såvel den gældende lov som i lovforslaget. Justitsministeren kan dog fastsætte nærmere regler herom efter denne bestemmelse.

Omfattet af hjemmelen er endvidere forbud mod medefiskekonkurrencer, hvor fiskene kroges og derefter sættes ud igen. Mange fisk mister livet ved denne behandling.

Der kan ligeledes efter bestemmelsen fastsættes regler om anvendelse af dyr til sports- og konkurrenceformål, herunder træning i forbindelse hermed. Der åbnes således mulighed for at fastsætte regler blandt andet om drylægetilsyn og om doping. Det bør i den forbindelse bemærkes, at der er problemer med, at eksempelvis hunde og heste fysisk og psykisk presses til at yde større præstationer, end hvad der er naturligt.

Der vil formentlig ikke være behov for helt at forbyde disse væddeløb, idet der i mange tilfælde er tale om en videreudvikling af dyrenes naturlige evner. Der bør dog være regler, der sikrer, at arrangementerne afvikles under medvirken af drylæge, og regler, der sikrer, at dyrene ikke ved doping, udsultning eller andre former for indgreb presses til at yde mere, end de naturligt er i stand til.

Det vil også være muligt efter bestemmelsen at fastsætte regler om bortlodning af levende dyr eller helt at forbyde dette.

Bortlodning af levende dyr forekommer i mange situationer. Eksempelvis foretages der ofte bortlodninger af levende dyr i forbindelse med dyrskuer, og rideklubber bortlodder i nogle tilfælde ponyer til medlemmerne. Disse bortlodninger indebærer som regel ikke dyreværnsmæssige problemer.

Mere problematiske er de situationer, hvor ukundige personer foretager bortlodning af dyr, og hvor den, der vinder dyret, ikke nødvendigvis har den fornødne kundskab om, hvordan dyret passes og plejes på forsvarlig vis. Der tænkes herved blandt andet på bortlodning af levende ænder og gæs ved bankospil og bortlodning af kæledyr ved foreningsarrangementer og lign.